

Dag lieve allemaal.

En daar ligt weer een nieuw journaal! Eerlijk gezegd had ik gehoopt dat we alweer het een en ander konden organiseren, want die vraag krijg ik natuurlijk elke dag! Wanneer kunnen we weer? Wanneer gaan we weer? En elke keer moet ik weer zeggen: "Ik zou wel willen, maar...."
Even leek het erop en echt, ik was al bezig.

Maar toen begonnen de besmettingen in het land weer op te lopen en werd er toch gevraagd vooral voorzichtig te zijn. Gelukkig werken er op de afdelingen activiteitenbegeleiders. Met de middelen die ze hebben doen zij hun uiterste best het iedereen, waar mogelijk, naar de zin te maken. Voor diegenen die op Haagstate en Tolbrugstate wonen zijn we weer heel voorzichtig aan het kijken of we iets kleins kunnen opstarten. Hopelijk worden de regels binnenkort weer zó versoepeld dat we iets meer kunnen. We zijn er allemaal aan toe. Wij, jullie, en zeker ook al onze vrijwilligers. We moeten niet vergeten dat een aantal van hen ook al heel lang en graag aan de slag willen. Enkelen zijn dat weer voorzichtig aan het doen. Anderen zijn nog een beetje angstig, of ze zaten bij een vereniging of activiteit die nog steeds geen doorgang heeft. Een heel geliefde vereniging is Koersbal. Ik zeg eerlijk, ik heb er niets mee en ik snap ook het spel niet. Maar veel bewoners gingen daar met passie 2 à 3x per week naar toe. Ook dit kwam helaas stil te liggen, al gaan we binnenkort weer heel voorzichtig kijken wat er mogelijk is. Twee touwtrekkers van het eerste uur zijn de heer en mevrouw Holtmaat die op Tolbrugstate wonen. Ook zij missen het. Zij zorgden er altijd voor dat alles al klaar stond en wisten precies hoe de spelregels in elkaar zaten. Ze kijken dan ook enorm uit naar het moment dat de koersbal weer opgestart kan worden. Wel onder de leiding van een nieuwe vrijwilliger. Want ook voor hen wordt het sjouwen en regelen een beetje te zwaar. Ik denk dat het een moeilijke beslissing voor hen was.

Reden voor ons om ze even in het zonnetje te zetten en te bedanken voor al hun inzet de afgelopen jaren! Al blijven ze natuurlijk als deelnemers actief meedoen!

Tot volgende maand,
Tjerry.

Geestelijke Verzorging

Vorbij de bocht in de weg

Vorbij de bocht in de weg
 ligt misschien een plas
 en misschien een kasteel
 en misschien alleen de voorzetting van de weg.
 Ik weet het niet en vraag het niet.
 Zolang ik op de weg loop en voor de bocht,
 kijk ik slechts naar de weg voor de bocht,
 want ik kan niet anders zien dan de weg voor de bocht.
 Ik zou er niets aan hebben
 naar een andere kant te kijken
 en naar dat wat ik niet zie.
 Laten we ons houden bij de plaats waar we zijn.
 Er is schoonheid genoeg in hier zijn en niet ergens anders.
 Als er mensen zijn vorbij de bocht in de weg,
 laten die zich dan maar bemoeien
 met wat daar is, vorbij die bocht.
 Die weg is voor hen de weg.
 Mochten we daar ooit komen,
 dan zien we het wel als we daar komen.
 Voorlopig weten we alleen dat we daar niet zijn.
 Hier is slechts de weg voor de bocht,
 en voor de bocht is er de weg zonder enige bocht.

Fernando Pessoa

Een mooi gedicht over het leven in het hier-en-nu, over het genieten van alles wat er nu is, van alle bijzondere mensen die er zijn en alle mooie ontmoetingen die we hebben. We weten niet wat er vorbij de bocht in de weg is, we weten niet wat de dag van morgen ons brengt. We kunnen er over fantaseren, we kunnen ons er druk over maken, maar we kunnen er ook voor kiezen om rustig af te wachten en ons te laten verrassen. Als we ons alleen maar richten op dat wat er is vorbij de bocht, lopen we de kans dat we missen wat er nu vorbij komt.

U kunt altijd een gesprek met de geestelijk verzorger aanvragen via de receptie of de zorg van uw locatie.

Op maandag, woensdag en vrijdag ben ik bereikbaar via de mail:
els.cornelissen@surplus.nl

Voor een ziekenzegen/ziekenzalving (of andere crisissituaties) zijn wij op werkdagen tussen **8.00-17.00** uur bereikbaar via **06-10896342**

Vriendelijke groet,

Els Cornelissen – Geestelijk Verzorger